

“Албатта, Аллоҳнинг китобини тиловат қиладиганлар, намозни тўқис адо этиб, Биз уларга ризқ қилиб берган нарсалардан махфий ва ошкора инфоқ қилганлар, ҳаргиз касодга учрамайдиган тижоратдан умидвор бўлурлар. Чунки У зот уларга ажрларини тўлиқ қилиб берур ва Ўз фазлидан зиёда ҳам қилур. Албатта, У ўта мағфиратли ва ўта шуқр қилгувчидир” (Фотир 29-30 оят).

Мана азизлар “ҳаргиз касодга учрамайдиган тижорат” ни ҳам билиб олдик. Асосийси бу тижоратда ҳеч ҳам ноумид бўлмаймиз, хафа бўлиб ғаму ташвишларга ботмаймиз. Чунки ҳеч қачон зарар кўрмаймиз! Қолаверса ўзаро бандалар билан бўладиган тижоратдан анчагина осон ва енгилроқ, машаққати озроқ аммо, фойдаси эса қиёс қилиб бўлмайдиган даражада кўпроқ. Зотан оддий тижоратчиларни ҳаётига эътибор берадиган бўлсангиз кўпчилиги тинмай чет элга қатнайди, кечани-кеча, кундузни-кундуз, ёзни-ёз, қишни-қиш демайди. Бутун сафари давомида асаби бузилиб хавфу-хатарда юради. Биз айтаётган тижоратда эса имкони бўлса умрида бир мартагина ҳаж сафарга чиқса бўлди. Бу сафарда ҳеч қандай хавфу-хатар, асаб бузилиши бўлмайди, балки барча шароитлар етарлидир. Яна бошқа тарафини қиёс қилиб кўрайлик. Кўпинча тижоратчилар бозорларда туриб олиб тижорат қиладилар, ҳар саҳарлаб соат 1-2 дан бошлаб эртаси кечгача об-ҳаво қизиқтирмайди болаларининг тарбиясига ва ҳаказоларга мутлақо вақтлари йўқ. Охират тижоратида эса, бир кеча кундузда бор йўғи 5 маҳал намоз ҳаммасига тахминан таҳоратлари билан хисоблайдиган булсак нари борса 2 соат. Мазкур қиёсни ҳоҳлаганча давом эттириш мумкин, лекин гапни чўзмасдан бошқа далилларни ҳам келтириб ўтайлик.

دَابُّ الْعِلَابِ فَوْزٌ وَالْوَعْرُ لَلْأَوْهَلِّ لِلْأَوْهَلِّ لِاتِّصَانِ رَمَّاءِ غَتِّبِ أَسْفَنَ يَرْشَى نَمَسٌ لِّلْأَنْمَوِ

“Ва одамлардан Аллоҳнинг розилигини тилаб жонини сотадиганлар бор. Ва Аллоҳ бандаларга меҳрибондир” (Бақара 207 оят).

Бу оятда эса банда харидор эмас балки сотувчи сифатида гавдаланаяпти. Ҳа азизлар Роулulloҳ соллalloҳу алайҳи васалламни таълиму тарбияларини олган Асҳоблар нафақат харидор бўлиб Аллоҳнинг розилиги йўлида чеккан заҳматлари, машаққатлари, ихлосу-муҳаббатлари эвазига сотиб оладилар. Балки Аллоҳнинг розичилигини истаб ўз жонларини сотишликка ҳам доимо тайёр. Бу борада заррача шубҳа бўлиш мумкин эмас. Мазкур сўзимизнинг исботи Суҳайб Румий розияллоҳу анҳу қилган тижоратларида ўз аксини топган.

Аллоҳ таолонинг севиқли бандалари бор-будларини ҳаттоки жонларини сотиб бўлса ҳам Аллоҳнинг розилигини ва жаннатни қўлга киритишликка тайёр турганларида Аллоҳнинг ғазабига дучор бўлган бандалар мазкур неъматларни арзимас дунё матоҳларига алмаштиришга тайёрлар.

Буларни ояти карималарнинг маънолари билан номлайдирган бўлсак “тижаротлари мутлақо фойда келтирмайдиганлар” дейишимиз мумкин.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَلَا يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

“Ана ўшалар, ҳидоятга залолатни сотиб олганлардир. Ва тижоратлари фойда келтирмади ҳамда ҳидоят топганлардан бўлмадилар” (Бақара 16 оят).

رٰٓنِۤالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَّاۤ اَرْسَلْنَاۤ اِلَيْكَ اٰيٰتِنَاۤ اِلَّا نُوَدِّعُهَاۤ وَاَنۡزَلْنَاۤ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ فِيْهِ اٰيٰتٌۭ لِّقَوْمٍۭ يَعْلَمُوْنَ

“Ана ўшалар адашувни ҳидоятга, азобни мағфиратга сотиб олганлардир. Дўзах ўтига қандоқ чидайдилар-а?!” (Бақара 175 оят).

مَّاۤ اَرْسَلْنَاۤ اِلَيْكَ اٰيٰتِنَاۤ اِلَّا نُوَدِّعُهَاۤ وَاَنۡزَلْنَاۤ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ فِيْهِ اٰيٰتٌۭ لِّقَوْمٍۭ يَعْلَمُوْنَ

“Албатта, куфрни иймонга сотиб олганлар Аллоҳга ҳаргиз бирор зарар етказа олмаслар. Уларга аламли азоб бордир” (Оли Имрон 177 оят).

مَّاۤ اَرْسَلْنَاۤ اِلَيْكَ اٰيٰتِنَاۤ اِلَّا نُوَدِّعُهَاۤ وَاَنۡزَلْنَاۤ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ فِيْهِ اٰيٰتٌۭ لِّقَوْمٍۭ يَعْلَمُوْنَ

“Ана ўшалар дунё ҳаётини охиратга сотиб олганлардир. Улардан азоб енгиллатилмас ва уларга ёрдам ҳам берилмас” (Бақара 86 оят).

Мазкур оятларни тафсир ва маънолари билан ҳамда нозил бўлишлик сабабларини ўрганар эканмиз бу тоифаларнинг ўзларича ҳар тарафлама фойда кўришлик учун амалга ошираётган тижаротлари аслида ҳеч қандай, яъни на дунёвий ва на ухровий фойда келтирмаётганлигини гувоҳи бўламиз. Аслида бизнинг дунё ва охиратимиз учун қандай амаллар фойдалиқ ёки зарарлиқ эканлигини ўзимиздан кўра аллоҳ таоло билувчиروқ эканлигини эътироф этган ҳолда шунга мувофиқ ҳаракат қиладирган бўлсак алалҳусус олди-сотти ишларида **“Ҳаргиз касодга учрамайдиган тижорат”** аҳлларида бўлишимиз муқаррар. Аммо ўз билармонлик билан фойда кўрмоқчилиқни ҳар қанча ҳаракатида бўлганимиз билан аслида фойда деб қабул қиладиган нарсаларимиз айна зарардан ўзга нарса эмаслигини кўпчилигимиз тушунмаймиз. Балки мазкур

ояти каримада зикри келган мунофиқларнинг қиладирган тижаротлари, яъни Аллоҳ таолонинг ҳидояти ўрнига залолатни, иймоннинг ўрнига куфрни, охиратнинг ўрнига эса дунёни сотиб олган мунофиқлар каби ҳар тарафлама зарарга киришлигимиз муқаррардир. Лекин инсоннинг табиати ўзининг тутган йўлини доимо тўғри ва манфаатли деб қабул қилади. Бу ҳақда Аллоҳ таоло Қуръони каримда қуйдагича марҳамат қилган

نُوحِرَفْ مَوْءِيَدَلْ اَمْبَبِ بَزْح لُك

“Ҳар фирқа ўз ҳузурларидаги нарса ила хурсанддирлар” (Мўминун 53 оят).

Азиз ўқувчи биз юқорида тижаротнинг уч хил турини яъни:

- 1) Фойда ва зарар бўлиши эҳтимоли бўлган тижарот;
- 2) Ҳаргиз касодга учрамайдиган тижарот;
- 3) Ҳаргиз фода келтирмайдиган тижарот.

Ҳақида сўз юритдик Аллоҳ таоло ўз бандаларига қайси йўлни танлашлиги ҳақида жузий ихтиёрни берган. Демак ҳар ким ўзи хоҳлаганини танлашлик ихтиёрига эга. Танловингизга қараб натижани кутаверасиз.

“Тўхтабой” жомеъ масжиди имом хатиби:

Исақжон домла Бегматов